

და პიროვნების აზრი და სიკაცობა. მაგრამ ერთი და მეორე საზოგადოებრივობის პრინციპის წინააღმდეგ მოქმედებს. და აქ არის მათი წინააღმდეგობა.

პიროვნების განთავისუფლების ფილოსოფია, — ის, რომელიც ამ ეპოქაში გვხვს სახეში, იმაში მდგომარეობს, რომ ასხანს ყოველივე ბოროტობას, რომელიც ზღუდავს ადამიანის მიწვევებს განუხსნადვლად თავისუფლებისაკენ. ამისთანა ბოროტობის არს არსებული სქესობრივი ურთიერთობა (ოჯახი) და საზოგადოებრივობა (სოციალ-პოლიტიკური ცხოვრება). ამ ნიადაგზე აღმოცენდნენ „სანიწინი“ „გაბატონებული“ ადამიანის“ თეორია და სხვა და სხვა მიმართულების მისტიკური მოძღვრებანი. **ფსიხოლოგიური** წყარო ამ მოვლენათა ცხოვრების ზედაპირზე ამოტივტივებისა არის დამატებითი რევოლუციით გამოწვეული სასოწარკვეთილება და საზოგადოებრივ იდეალების განხორციელებისადმი რწმენის დაკარგვა. ხოლო ამ მოძრაობის **თეორიული** საფუძველი კი უფრო ღრმა და შორეულია — ეს არის ადამიანის მუდმივი წყურვილი სამუდამო და უცვლელ საფუძველზე დაამყაროს თავისი პიროვნული ცხოვრება. მაგრამ, საუბედროდ, მიუხედავად ამ ფრიალ პატარადად მოტივებისა, პიროვნების განთავისუფლების მოძრაობამ უწინა და მხინჯი ხასიათი მიიღო რუსეთის კულტურულ საზოგადოებაში.

ოჯახს და პოლიტიკურ საზოგადოებას შეგებდნენ პიროვნება. ეს ამბავი ახალი არ არის. თანამედროვე ოჯახის და საზოგადოების ფორმებს დიდი ხანია ებრძვის მოწინავე კაცობრიობა. ანარქისტებს ანტისაზოგადოებრივ ელემენტებად სთვლიან. მაგრამ ისინი ებრძვიან პოლიტიკურ საზოგადოებას (სახელმწიფოს) და არა თვით პიროვნობის საზოგადოებრივობას, რომელიც, პირადად, საფუძველად უდევს კომუნისტურ მოძრაობას. აქ კი საზოგადოებრივობა ათავსდებოდა.

გადისროლეს თუ არა ამგვარი ლოზუნგები საზოგადოებაში, ამ ლოზუნგებს უპასუხებდა ნერვები აღზნებულმა ინტელიგენციის და ახალგაზრდობის ნაწილმა ჩაულო ხელები. ხოლო აქვე გვხვდებოდა ბანაკდნენ ყველა ჯურის ავანტიურისტები, მოდერნ სტილის ლიტერატორები და ის ნაწილი საზოგადოებისა, რომელიც ყოველთვის ვისიმე ზედ-გავლენის ქვეშ იმყოფება.

სანინი, ფოკი და ამ ხასიათის „მსუხვევი ზეპირი“ გახდნენ გმირებად. სანინი სიკაცობის მოტრფილად. იგი ეძებს სიამოვნებას და მხოლოდ სიამოვნებას. „Клубничка“-ს რომ იტყვიან რუსები, ძლიერ უყვარს. ამ სფეროში იგი სინდიალისტების ტაქტიკას აღიარებს — L'action directe-ს (პირდაპირი იერიში). ეს ტაქტიკა სასწაულთ-მოქმედი გამოდგა და სანინს ცხოვრებაში აუარებელი მიმდევარი გაუჩნდა, მით უფრო, რომ „სანიწინი“ განსაკუთრებული თანაგრძნობით შეეწინარებულ და მიღებული იყო მშვენიერ სქესის ზოგიერთ წრეებში. მაგრამ სანინს ფილოსოფიურად არ უყვარს. ახალგაზრდობას კი ფილოსოფია ზიზილავს. პშიპივესკის ფალაქის მის გმირად ხდება. ფოკი... ო, ფოკი... რა ღრმა აზრი, რა ტიტანიური აღმავრება, რა ჩახედვა სიკაცობის სიღრმეში... და ამასთან, წარმოდგენით, ფოკი ის ადამიანია, რომელსაც ერთსა და იმავე დროს ოთხი თუ ხუთი ქალი უყვარს, უყვარს თვითნებური მთვანე გატაცებით, გულწრფელად... რა რთული ბუნება, რა სავიწვევო ზეპირება... დიდ თაყვანს სცემდა საზოგადოება ამ „Homo sapiens“-ს (ბრძენ ადამიანს), როგორც მონათლავ იგი ავტორმა პშიპივესკის. უწინა კი ესტუმრა, რომ ეს „ზეპირი“ და „ბრძენი ადამიანი“ მას შემდეგ, რაც ქალების არსიყობას და ტრადიციას გადაჰყავს, აღიარაფერს აკეთებდა,

მისი შემოქმედებითი ნიჭი (მწერალი იყო) თითქმის გაჰკრა. ნერვები აშლილი — არაყს და კონიაკს ეტანებოდა მუდამ ყაშს.

არა ნაკლები გატაცებით მიეგება საზოგადოება იმავე ავტორის მეორე მოთხრობას, სახელად „De profundis“. მას უყვარს თავისი უმცროსი და, უყვარს არა მარტოდ. დასაც ებადება გულში ამგვარივე გრძნობა. ერთის სიტყვით, თვმა სამადრთოვია. სიამოვნება, სიამოვნება და მარტო სიამოვნება. და არის იგი, დედა თუ ბიძაშვილი, მნიშვნელობა არა აქვს, სიამოვნება, რაც შეიძლება მეტი სიამოვნება! თუ ამ სიამოვნებას წინ ედგება ისტორიული, რელიგიური, საზოგადოებრივი თუ ეთიკური ტრადიციები და მოთხოვნანი, ყოველივე უნდა იქმნას უკუგდებული. ადამიანის დაცლიერება საკურო, მისი გატაცებული. სამკაული, ტრადიცია, სინდისი, სიკეთე და სხვა ამგვარი ცრუმარწმუნოება, ძველ დროის დამაყვებელი ნაშთი, უშლის სიკაცობის სიღრმე-სიგანით გაფურჩქნასო. კი, რატომ, შეიძლება, სხვა და სხვა პირობების ზედგავლენით, დამასაც შეუფერადოთ ერთმანეთი. მაგრამ, რას იტყვიან იმ შემთხვევაში, როდესაც მწერალს სურვილი არ აინტერესებს გვ სიყვარული, არამედ მარტოდ მარტო, გამოწვეული ორ გარყვნილ ახალგაზრდა ქალ-ვაყის ერთმანეთთან სიხილოვით. მოთხრობა ისე თავდება, რომ მკითხველი ერთ წამსაც არა გრძნობს, რომ აქ სიყვარულზეა ლაპარაკი. ეს რაღაც განზრახული „ოჯახი“-ს. ქალ-ვაყის ენა და საუბარი ბინძურია. მან გაბრუნებული და აღელვებული სქესობრივი ინსტინქტით, იგონებს წარსულს და აგონებს დასერიოვულ ხასიათის სურათებს. საუბრის დროს, როგორც ჩვეულებად აქვთ პშიპივესკის გმირებს, და-მან კონიას სვამს და მრუშითა და ღვინით დამთვრალი, ზაზის იწვევს მკითხველის გულში. სანინი გატაცებით მალა სდგას ამ „ოჯახის“ ტემპზე. მართალია, არც ის დანდობს დას, მარჯვე შემთხვევა რომ შეხვდეს, მაგრამ თავის საქციელს არავითარ ბინძურ სიტყვებით არ მოართავს და არ გალამაზებს.

ამ თხზულებებს კითხულობდა ახალგაზრდობა, განსაკუთრებით ახალგაზრდა ქალები, რომელნიც ისე უყვარდნენ ამ სიმყარეს, თითქმის აქ უნდა მოენახთ სიკაცობის საიდუმლოების აღსნა. მაგრამ ბრალის მათ ვერ დავდებთ. რაც დროში მოიტანა, ის შეთვისეს და იმითი ასაზრდოვებდნენ თავიანთ სულსა და გულს. დრო კი გარდამავალი იყო. ძველი შეირყა, ახალი ბურჟუაზი მოიკა. და ამ გამოუკვეველ ხანაში იყო სიყვარული და სქესობრივი ურთიერთობა. აქ სიბიწნე, სიძვა და ქეშპირების ძენა ერთმანეთში აირია. ვითომ ანტიკურ ცხოვრების და მშვენიერების აღორძინება სწადათ, ნამდვილად კი სულ სხვა ისახებოდა. ბერძნული ტრადიციის პლასტიკით ამშვენებდნენ, აპოლონი და დიონისე მათ ცხოვრებაში და ხელოვნებაში განუყრელნი იყვნენ. აქ კი პლასტიკა წაბილწეს, დიონისე, ეს ძლიერი წყარო იორა-კიონალიზმისა, ჩამოაქვევითეს „მეზიანურ“ ხასიათის ღონეურობამდე. ითუნდ სოლოგუბის რომანი „Навы чары“ გადმოკითხეთ. აქ მოქმედ პირთა ავტორი შეძლების დავგარად ტანთ-საცმელს ხდის და ატიტუტებს. ჩვენს ტანი ლამაზია და სამკაული აუშნოვებსო. თხზულებაში გამოყვანილი მასწავლებელი ქალები და მოწაფენი ნახევრად გავიშვებულნი დადიან. მისი გმირი ქალი, მანანა ელისავეტა (მოწინავე ქალი) მშვენიერი ახალგაზრდა არსება, მიტანგუნს სალაპარაკოთ რომ მიდის, ვაყის მოკლე შარვლიან „მატროსკას“ იცავს. და თანაც ჩუქნებს არ იკარებს, რათა ყველას დაანახოს თავისი თეთრი ფეხები. შეიძლება მართლა ეყენეთ კულდათ აღზრდილი, შეძლება

მართლაც ლამაზი იყოს ადამიანის სხეული, მაგრამ ის ხერხა, ის კილო, ის მანერა, რომელსაც ამ დროის მწერლები ხმარობენ „მშვენიერების“ თავისნაცემად, რაღაც უშვინდურია და ანტიესტეტიური. მშვენიერებას, შიშველ ტანს ბერძნული სკულპტურის პატერს, მაგრამ ამ ხალხს „ესტეტიური სინდისი“ დახეული არა ჰქონდათ. აქ კი გრძნობა, რომ ნერწყვ მოარეული, ღორბლანი ბურჟუა-სატირი ხელებს აფათურებს და თიგებს აკანკალებს არა მშვენიერების თავისნაცემად გამაზღვებული, არამედ პირუტყულ წყურვილის მოსაკლავად. და რათა ამ წყურვილის მეთი ეშინი და სიწვევებ მიეცეს, ხან მასწავლებელ ქალებს ხდის უბრალო სამკაულს, ხან მიტანგუნს მოლაპარაკე ქალს ვეჯუდად აცემეს, რათა მეთი სქესობრივი მომხილველობა მისცეს, ხან კადევ და მასს უშვინდურ საუბარს გაბზინებებს ხოლმე... რევოლუციის მეორე დღეს ამითი იკვეთებოდა ახალგაზრდობა...

რუსეთის მწერლობაში გამეფდა პორნოგრაფია. სქესობრივი აღფრთხილებლობა თითქმის აუცილებელ პირობად ხდებოდა პიროვნების ვითარებას განთავისუფლებისათვის. მხატვრულ ნაწარმოებებში ერთად იზება სპეციალური ხასიათის ფილოსოფია, რომელშიაც რელიგიური და პატრისტული მოტივებთან ერთად იმავ ბილწ ნაკადულს მოჰახავთ. გახდნენ მქადაგებელი „თავხედ სიყვარულისა (о любви и страсти)“ „სამხატვრო სიყვარულისა“ (о жертовнои любви) (Фавелы), ბიზანტიურ საეკლესიო ტერმინოლოგიით იწვეს ლაპარაკი არწივზე და ტრფილებზე. „წამების მუღაბელო“ გმირები (пожиратели миров) უღვაშებს იგრებდნენ ნახევრად გატაცებულ ნორჩ ქალებს წინაშე. „ხორკის“ გამარჯვების მეგობრივ დღესასწაულობდა თავის გამარჯვებას. და ვნების და მრუშის ტლაპოში ჩაეფლნენ თვით „ფილოსოფოსნიც“. საქმე იმაშია, ამბობდნენ, რომ ადამიანში დაიხსნოს და დაიკარგოს დროის სიკიცის შეგნება. საჭიროა მომენტის გამოჩენა, სადაც წარსული, აწმყა და მომავალი თითქმის ერთმეორეში იშლება და იკარგებიან. ამგვარი მომენტი ექსტაზია, სიყვარულის ალი, ღვათებრივი ეროლი. სქესობრივი ურთიერთობა ერთი და მოვლენათაგანია. აქ ადამიანი ტრანსცენდენტალურ სამეფოში გადადის და უკდავი ხდება (როზნაოვი). გაუმარჯოს უკდავ წამს, გაუმარჯოს გატაცებულ ადამიანს და მის აღმავრენას უკდავებისადმი!

თავი და თავი საქმე, განაგრძობდნენ ფილოსოფოსები, ადამიანის პიროვნების სიკვდილისაგან განთავისუფლება. პიროვნების მსხენელი — ეროლი და სიყვარულია. სიყვარულის მეტაფიზიკა იმაში მდგომარეობს, რომ იგი ადამიანსა და უნივერსალურ არსის შუა კავშირს ჰქვანძავს. სიყვარული საზღვარ-დაღებულ ინდივიდუალობას შლის და აერთებს მას უკდავ ძალასთან. პიროვნება იზრდება და ხდება უნივერსალური. აბსოლუტი არის სინტეზი პიროვნებათა შეერთებისა (Соединение). და სიყვარული გზა არის ამ სინტეზისაკენ. მაგრამ არის ბევრი დაბრკოლება, რომელიც გზას უკრავს ადამიანის მისწრაფებას უნივერსალურ სიკაცობისაკენ. სქესობრივი ურთიერთობა ჰქმნის ჩამონახას, ემბრიონს, რომლისგანაც იზრდება ადამიანი. სქესობრივი ურთიერთობა ჰქმნის ოჯახს, გვარს. ოჯახი და გვარი კი პიროვნების ზღუდავს, ჰქლავს მასში უკდავების სურვილს, მასწავებს და მიწავს ამბავებს. და დედა-მეწაფე ყოფნა კი ყოფნა აუცილებლობის სამეფოში. აუცილებლობა უარყოფს თავისუფლებას. აუცილებლობა არის დროსა და სივრცეში მომწყვდებული სიკაცობა. თავისუფლება მისი ვალდებულება. სადაც აუცილებლობა, დრო და სივრცე, აქ სიკვდილია. თავისუფლების სამეფოში კი უკდავდება. მაშ ოჯახი და გვარი

ნამდვილი შემოარკველია ადამიანისა, რადგან ოჯახის და გვარის სიკაცობე შესაძლებელია მხოლოდ დროსა და სივრცეში. ე. ი. აუცილებლობის სამეფოში. ძირს აუცილებლობა, ძირს ოჯახი და გვარი... მაგრამ ოჯახი და გვარი რომ სქესობრივ-ერთობის ნაყოფია? რა ვუყოთ, საქმე პიროვნების გადარჩენაა. აქ იწვევა ყ-ყანი და ერთნი, სინდისიგნის, აცხადებენ: რაკი მაგრავა, სქესობრივი ურთიერთობა „ლორბა“ (ვენიგერი). მასზე ხელი უნდა აიღოს ადამიანი. ამაღლოს კვალი მატერიალურ სიკაცობაში და დაიწყოს სიკაცობე მსკაცობი. მეორენი, ენებათა ეშხით დამთვრალი მისტიკოსები და უცნაური „ღვთის მიძიებელი“ არა დრკებიან. მათ ეროლი მიწიერად სწამთ, მათ „ხორცი“ უყვართ „ხორცი“ არიან ჩაფლულნი, ზეცას კი სწვდებიან. სამოთხეც უყვართ, ტრფილებსაც ეამბოვებიან (ბერლინევი). დაეპირათ არ ამბობენ, რა ნაირად შესაძლებელია, რომ სქესობრივი ურთიერთობაც დაიცვა და, მაშასადამე, ოჯახი და გვარიც, როგორც მისი ნაყოფი, და ამავე დროს წინააღმდეგი იყო ოჯახისა და გვარისა, რომელიც დაბრკოლებდა ადამიანის მისწრაფებას უკდავებისადმი. „მეზიანების“, ჩამონახის პირობებში ჰერში დაიღვლია რჩება. მაგრამ რომ დააკვირდეთ, დაინახავთ, რომ ამ ფილოსოფიის სტრაქონებს შუაგამოსკერტის ის აზრი, რომ აქ ბეზი-ქალების დახმარება უდებარე. ეს დახმარება ახდენს სასწულს. გვარსაც სპობს, სამოთხესაც ანიჭებს ადამიანს...

ამ ხასიათისა უცნაური აზრთა აკოდ თანამედროვე „ტეტილუ-ლობის“ მოყვარე მისტიკოსებისა, სიკაცობე, სიყვარული, უკდავება! სიკაცობის თავისნი-მცემელნი სიკაცობის უარ-ყოფამდე მივიდნენ, რადგან გვარის უარ-ყოფა არის იმ მატერიალურ ქერქის უარ-ყოფა, რომელშიაც ისახება სიკაცობე დედა-მეწაფე. ამასთან, ერთის მხრივ, მიწიერი სიკაცობე ჩაიხს ფასად გაიყვანეს, მეორეს მხრივ კი, დაუბლაუქნენ „ხორცი“-ს ტრფილებს, ეროსს, რომელიც გზას უწვენებს ადამიანს სამოთხისაკენ. და ამ წინააღმდეგობაში გამბული ადამიანი თავის მესტერ აღმავრენას ბინძურ შინაარსით ავსებს და რაღაც სასწულს მის მანქნებთ „მეწაფე“ და „ღმერთს“ ერთ საკურთხეველს უდგავს და ერთის ლოცვით ეამბოვება და ეთავყვება.

სწორედ ამ ბრძოლაში წარმოიშვა საკურთხეველი მიმდინარეობა თანამედროვე ცხოვრებისა — საზოგადოებრივობის უარყოფა და საზოგადოებრივობის წინააღმდეგ იერიშის მიტანა იმავ აბსოლუტის და უნივერსალურ არსის ლოცვა-კურთხევის შემწეობით. ამის შესახებ შემდეგ.

აჩილ ჯორჯაძე.

დეკემბერი

პეტრ. დეკემბერი საგანგებოა

12 ოქტომბერი

იქნის მოკვლა

ხარბინი. დილის 9 საათზე ხარბინის საღვრზე მოვიდნენ ფინსთა მინისტრი და იაპონიის სახელმწიფო მოღვაწე თავადი იტო. ვაგონიდან გამოსვლისას თავადი იტო და ფინსთა მინისტრმა კოკოვცემა, რომელთაც საზღვრის რუსის მოხელენი, ჩაუარეს საზღვარი და რაზეა რაზმს და შემდეგ გაემართნენ კონსულებისა და სამოქალაქო პირებისაკენ. მიუახლოვდნენ თუ არა კონსულებს, უცებ უწომა რამდენჯერმე რევოლვერი გასროლა. დაიჭრა სასკვდილოდ თავადი იტო, მიმედ — იაპონიის ხარბინიელ საგანგებო კონსული კავკამი, მსუბუქად — სამხრეთ-მანჯურიის რკინის გზების უფროსი ტანაკა და სახსლის იმპერატორის მინისტრის პირადი მდივანი მორი. დააპატიმრეს მკვლელი იგი აღმოჩნდა კორეელი. ჩვენების ჩამორთმევის დროს შინ განა-

ცხადა, ხარბინი განსაკუთრებით მტკიცე ჩამოყვანილი იყო მომეკლა. ყველაფერი ეს ჩემი სამშობლოს გულსთვის ჩაივლინა. ამას გარდა მითხრეს, რომ კორეაში ყოფნის დროს იტომ ბრძანება გასცა და რამდენიმე წენი ახლო მეგობარი და ნაცნობი ჩამოახრბინიაო. ყველაფერიდან სჩანს, რომ შეთქმულება კარგად მოუწყვიათ. საღვრ-ცეცხვაგოზე რუსეთის პოლიციამ სამი საეკო კორეელი დააპატიმრა, მათ რევოლვერები აღმოაჩნდათ. მკვლელობის ასაცდენ წინასწარ ზომების მიღება შეუძლებელი იყო, რადგან საგანგებო კონსულმა კავკამიმ ბრძანება გასცა, საღვრზე ყველა იაპონელს შეუძლიან მოსვლა და ხელს ნუ შეუშლითო. მკვლელი კორეელი იაპონელისაგან არ განირჩევა. რუსებსაც ისეთი ხიფათი მოელოდათ, როგორც იაპონელებს. ფინსთა მინისტრი კოკოვცევი, რომელიც იტოს გვერდით იდგა ვადარჩა. იტოს გვამს იაპონიაში წაასვენებენ.

ხარბინი. იტოს სამი ტყვია მოხვდა და ოცი წუთის შემდეგ გარდაიცვალა. დილის 11 საათზე და 40 წუთზე იტო რკინის გზით სამხრეთისაკენ წაასვენეს. კუანჩენგუნი იტოს გვამს მიაკლდებოდა რუსეთის მოსაზღვრე ჯარის ფიცრები, რუსეთის ელჩი კოროსტოვცევი, რკინის გზის უფროსი და სხვები. ფინსთის მინისტრმა კოკოვცემა ინახულა დაპირილი კონსული კავკამი. სამი კორეელი, რომლებიც საღვრ ცეცხვაგოზე დაეპატიმრეს, გამოტყენდნენ, იტოს მოსაკლავად ჩამოვიდნენ.

ხარბინი. სამი კორეელი საღვრ ცეცხვაგოზე იმ წამსვე დააპატიმრეს, რა წამსაც დეკემბერი მოვიდა იტოს მოკვლის შესახებ. ცეცხვაგოზე პატარა სადგურადა და ამიტომ ენადარმა ყურადღება მიაქცია სამსევე კორეელს. დეკემბრის მოსვლისთანავე დააპატიმრეს ორი კორეელი, მესამე აღარ იყო საღვრზე. დაპატიმრებულებმა განაცხადეს იტოს მოსაკლავად ჩამოვიდნენ. მესამე კორეელი ხარბინი დააპატიმრეს. ხარბინი დააპატიმრებულებმა უარი განაცხადეს, ჩვენ არ მოგვიკლავს იტო. ენადარების აზრით ესენი უნდა იყვნენ მკვლელები, რადგან მათ ისეთივე რევოლვერები აქვთ, როგორც იტოს მკვლელებს.

ს პ ა რ მ ი

თავიზი. ხოლმე არდებლის გამოსახსნელად სამასი ფრადით გეგზავრა საიდულ-მეზლიკი.

საზღვარ-გარეშე.

ბელგადი. 12 ოქტომბერს ახალსამინისტროს მინისტრ-პრეზიდენტმა პაშჩა სკუპშჩინაში წაიკითხა სამინისტროს დეკლარაცია. პაშჩა განაცხადა, ახალი სამინისტრო ისეთსავე საგარეო და შინაურ პოლიტიკას აწარმოებს, როგორც ნოვოკიევის გადამდგარი სამინისტროა.

პარიზი. ქალაქის საბჭომ განიხილა ქალაქის გამგობის წინადადება, პარიზის ერთ-ერთი ქუჩის ფერერის სახელი უწოდოთ და მისი შვილი-შვილები ვიწვილოთ. სენის პრეზიდენტი წინააღმდეგ ამ წინადადებას, გარეშე საქმეთა მინისტრი პიშონის განცხადება სახეში უნდა ეფიქსიოთ. გამგობის წინადადება საბჭომ უარ-ჰყო (40 ხმით წინააღმდეგ 34 ხმისა). საბჭოს თავმჯდომარემ განაცხადა, საბჭოს ყველა წევრები თავს ანებებენ თავიანთ თანამდებობას.

ათინა. სარწმუნო წყაროებიდან იუწყებიან, ვთავდება თუ არა პარლამენტის სესია, სამხედრო კავშირსაც დაშლიანო.

რ უ ს მ ი

ასტრახანი. ეს სამი დღე ზღვა-სამინალ ღელავს. გემების ზღვაზე სიარული საშიშოა. დაიღუპა ბევრი ნავი.

მორშანსკი. გადაიწვა 30 სახლი.

ვილნა. დასავლეთ რუსეთში მცხოვრებმა ლიტველ თათრებმა თავად-აზნაურებმა შეამდგომლბო ადრეს მომავალ ერობაში არჩენე-

ბის დროს რუსებად ჩაგვთვალეთო. **რიგა.** ეროვნული დამოუკიდებლობისათვის ყალიბდნენ ფრულენის ქარსეა. დააპატიმრეს 41 ადამიანი. **ნიკოლაევსკი.** 12 ოქტომბერს, საღამოს 7 საათზე ხუნზუზები თავს დაესხნენ იაპონელის საათის მაღაზიას. მოკლულია ორი იაპონელი და ერთი პატარა ქალიშვილი. მძიმედ დაჭრილია იაპონელი ქალი. ხუნზუზები მიიმალნენ.

მოსკოვი. დააპატიმრეს ყველა ისინი, რომლებიც შეერთებულ ბანკის გაყარცვას შეეცადნენ.

პეტერბურგი. სათათბიროს პრეზიდენტს და ფრატელების წარმომადგენლებს კრება ჰქონდათ. კრებამ დადგინა, სახელმწიფო სათათბირო უწინარეს ყოვლისა განიხილოს შესადგენი კანონ-პროექტები: პირობითი გასამართლების, სამსახურის დროს ბოროტმოქმედების ჩადენის გამო მუხლებების სამოქალაქო პასუხისმისა და ადვოკატობის სასამართლოს გზის რეფორმის შესახებ. ამას გარდა სათათბირო მოისმენს: დუმბაის უკანონო მოქმედებათა, ურალის სათათბიროს გახსნისა და „ქეშპირიტ რუსეთის კავშირის შესახებ“ შეკითხვებს. ყველა ეს კანონ-პროექტები და შეკითხვები სათათბიროს საშობაო კონკულტამდე უნდა განიხილოს.

ჩერნოგოვი. სოფელ ვისოკოში ცოფანმა კატამ უკბინა 31 გლეხს.

პეტერბურგი. გარდასაჩაღნიეს ბრძანებით 1000 მანეთით დაჯარიმეს ქუჩის „ფინანსების“ რედაქტორი ინგელსტრომი- ეურნალ დაიბეჭდა წერილები „რაში გამოიხატება რუსეთის ღირსება“ და „პრესის მიმოხილვა“.

პეტერბურგი. დღე-ღამეში ხოლმე ავად გახდა 29, გარდაიცვალა 7, ავად არის 240 კაცი.

ხ ლ დ მ ა

ჩერნოგოვი. უკანასკნელ კვირის განმავლობაში ხოლმე ავად გახდა 12, გარდაიცვალა 2 კაცი. ისტორია ავად გახდა 1, სმოლინიში 29 კაცი.

თათბირო პირობის შესახებ

13 ოქტომბერს დასრულდა საგუბერნო თათბიროს ერთი წესდება. სხდომა დაიწყო საღამოს 7 ნახევრ საათზე.

თავ. დავით გუგუშვილი. თათბიროს დროს ორი უმთავრესი საკითხი — ერობის საერთოებისა და საარჩევნო ცენზის შესახებ — ისე არ გადაწყდა, როგორც ერთს ჯგუფს, უმცირესობას, საუბედროდ მოეჩინა. ეს ჯგუფი სხვა და სხვა საგუბერნო მხედვეთი ციკვდა ორ-სართულიან ერობას. ნება მიეცეს ამ ჯგუფს აღნიშნულ საკითხების შესახებ თავისი კერძო აზრით ლეკ მისხენებაში გამოხატოს და ეს მოსენება შეუერთდეს კრების გადაწყვეტილებებს.

გუგუშვილი. სიამოვნებით მოეცემთ მაგის ნებას, თქვენ მოხმენებას ყურადღებით განვიხილო და კრების გადაწყვეტილებებთან ერთად წარუდგად წამსტენიკს.

ად. ა. ხატისოვი. მეც ნება მიმეცით, მან თავმჯდომარეც, ქალაქის წარმომადგენელითა სახელით წარმოადგინა მოსენება იმის შესახებ, რომ ტელიოსი უსათუოდ გამოეყოს ტელიოსის მაზრას და დარჩეს მხოლოდ საგუბერნო ერობაში.

გუგუშვილმა მან ხატისოვის წინადადებაზეც თანხმობა განაცხადა.

გ. ბ. გვახაძე წაიკითხა მოსენება (ადმინისტრაციის მხრივ) საერობო საქმეში. წინადადება უნდა მოეყოს 1864 წლის საერობო დებულების თანახმად, როგორც სტრამბის დროს გამოითქვა, საერობო დაწესებულებამ თავის შინაარსით სახელმწიფო უფლებისადგომლობი ორგანიზაციაა. რა თქმა უნდა, როდესაც მთავრობა უთმობს ხალხს ნაწილს თავისუფლებისა, უსათუოდ იგი ძლიერ ზედამხედველობას დაწესებს მოსიურებს. ამიტომ ჩვენ უნდა გვეცდეთ, ეს ზედამხედველობა ისე მოეყოს, რომ არ შეხუროს და არ ჩაკლეს ერობის თვით-მოქმედება. საჭიროა დებულებაში ნაწილად იყოს აღნიშნული, თუ რა მხრითა და საბუთით შეუძლიან აღმინისტრაციას ჩაერიოს თვით-მმართველობის საქმეში. თუ მაიერობამ 1890 წ. დებულებით ინიციტირებული თვით-მმართველობის საქმეში შეიხუთება. მოქმედება

ტანა. შეეცესედ აპრილის 14-ს

რედაქტორ-გამომცემელი მ. ნ. აბლაშვილი.